ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΤΕΤΑΡΤΗ
4
ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6285

ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙΤΑΙ ΑΠΡΟΟΠΤΩΣ ΝΕΑ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΝΟΒΑ ΕΧΕΙ ΠΟΛΛΑΣ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑΣ ΝΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΗ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΜΕΧΡΙ ΣΤΙΓΜΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ 135 ΒΟΥΛΕΥΤΑΣ

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΖΗΤΕΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ
Ο "ΣΚΛΗΡΟΣ ΠΥΡΗΝ,, ΑΠΟΦΕΥΓΕΙ ΝΕΑ ΕΠΕΙΣΟΔΙΑ
ΘΑ ΕΞΑΝΤΛΗΘΗ ΤΟ 5ΘΗΜΕΡΟΝ ΔΙΑ ΨΗΦΟΦΟΡΙΑΝ;

ΑΘΗΝΑΙ, 3.— Μὲ ἐκτόνωσιν τῆς μαχητικότητος τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ τῶν «Εὐγενῶν νέων», συνεχίσθη σήμερον εἰς τὴν Βουλὴν ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων. Κύριοι ὁμιληταὶ ὑπῆρξαν ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης, ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Κανελλόπουλος καὶ ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Πιπινέλης.

Ἡ συζήτησις εἰς τὴν Βουλὴν θὰ συνεχισθῇ καὶ αὔριον (σήμερον) καὶ ἴσως νὰ διαρρεύσῃ τὸ πενθήμερον.

Ὁ «σκληρὸς πυρὴν» τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐπέδειξε καὶ σήμερον μαχητικότητα εἰς τὴν Βουλὴν καὶ ἀπεπειράθη νὰ δημιουργήσῃ ἐπεισόδια, ἡναγκάσθη ὅμως νὰ ἀνακρούσῃ πρύμναν, ὡς ἀνέκρουσεν ἤδη πρύμναν ὁ σκληρὸς πυρὴν τῶν «Λαμπράκηδων» καὶ τῶν «Εὐγενῶν νέων», οἱ ὁποῖοι δὲν ἠδυνήθησαν ἀπόψε νὰ συγκεντρώσουν εἰμὴ ἐλαχίστους ἀριστεροὺς νέους εἰς τὴν πλατεῖαν Συντάγματος, φωνασκοῦντες ὑπὲρ τοῦ κ. Παπανδρέου.

Ἡ θέσις τοῦ κ. Παπανδρέου καθίσταται ὁλονὲν δεινοτέρα καὶ ἀγωνίζεται νὰ συγκρατήσῃ τὴν διαρροὴν τῶν βουλευτῶν του.

Χαρακτηριστικὸ εἶναι, ὅτι διάφοροι φῆμαι τίθενται εἰς κυκλοφορίαν ἐκ μέρους τοῦ περιβάλλοντος τοῦ κ. Παπανδρέου, ὅτι δῆθεν θὰ καταψηφισθῇ ἡ Κυβέρνησις, θὰν ἀνέλθῃ ὁ κ. Παπανδρέου εἰς τὰ Ἀνάκτορα, θὰ τοῦ δοθῇ ἡ ἐντολὴ σχηματισμοῦ νέας Κυβερνήσεως κλπ. Ἐννοεῖται, ὅτι οἱ ἐχέφρονες πολῖται ἀκούουν τὰς διαδόσεις μὲ εἰρωνικὰ μειδιάματα.

Ἡ δήλωσις τοῦ κ. Μαρκεζίνη ὅτι θὰ παράσχῃ ψῆφον ἀνοχῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Νόβα ἀπεθάρρυνε τοὺς κύκλους τοῦ κ. Παπανδρέου, δεδομένου ὅτι τὴν στιγμὴν αὐτὴν ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐξασφαλίσει 135 βουλευτὰς ὑπὲρ αὐτῆς, θεωρεῖται δὲ βέβαιον, ὅτι μεγάλος ἀριθμὸς βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν θὰ πειθαρχήσῃ εἰς τὰς ἐντολὰς τοῦ κόμματος καὶ ἡ οἰκογένεια τοῦ κ. Παπανδρέου θὰ ἀπογυμνωθῇ.

Ο κ. ΜΑΡΚΕΖΙΝΗΣ ΖΗΤΕΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

ΘΑ ΔΩΣΗ ΨΗΦΟΝ ΑΝΟΧΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 3.— Τὴν 7.30' μ.μ. ἤρχισεν ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Μπακλατζῆ, συνεχισθείσης τῆς συζητήσεως ἐπὶ τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Κυβερνήσεως.

Πρῶτος ἔλαβε τὸν λόγον ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν κ. Στ. Μαρκεζίνης, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ ἐξέφρασε τὴν λύπην του διὰ τὴν ἰδιότυπον — ὅπως εἶπεν — ἀποχὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου ἐκ τοῦ Κοινοβουλίου, ἡ ὁποία εἶναι δύσκολον νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς πολιτικὴ πρᾶξις. Πάντως, εἶπεν, ἐὰν δὲν πρόκειται περὶ φυγομαχίας, ἡ ἀποχὴ αὕτη δίδει τὴν ἐντύπωσιν ἀδυναμίας. Δὲν δικαιολογεῖται ἡ ἀποχή, ἀκόμη καὶ ἂν ἡ Κυβέρνησις χαρακτηρίζεται — κακῶς, βεβαίως — ὡς παράνομος. Διότι, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἡ Βουλὴ δὲν εἶναι παράνομος. Καὶ ἡ Βουλὴ καλεῖται νὰ δείξῃ ὅτι εἶναι παράγων πολιτικῶν ἐξελίξεων, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι μεταπολεμικῶς ὅλαι αἱ ἐξελίξεις παρασκευάζονται, δυστυχῶς, καὶ ἐκτελοῦνται ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Σώματος. Ἡ σιωπὴ κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἡ ψῆφος μετὰ τὴν συζήτησιν δὲν ἀποτελεῖ λύσιν. Ἡ ψῆφος ἔχει κατὰ δεύτερον λόγον ἀξίαν. Σημασίαν ἔχει κυρίως ἡ συζήτησις.

Συνεχίζων, ὁ ἀρχηγὸς τῶν Προοδευτικῶν ἀνεφέρθη εἰς τελευταίας ὁμιλίας του ἐνώπιον τῆς Βουλῆς, κατὰ τὰς ὁποίας εἶχε προείδει ὅτι, παρὰ τὸ 53%, ὑπάρχει πολιτικὴ ἀστάθεια, ὥστε νὰ μὴ ἀποκλείεται, παρὰ τὴν πανηγυρικὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς ποὺ εἶχε λάβει ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου, νὰ ἴδωμεν αὐτὴν κλονιζομένην. Ἐκκινῶν, εἶπεν, ἀπὸ τὴν προοπτικὴν αὐτήν, εἶχον ἐπίσης ζητήσει τὴν σύνταξιν ἐκλογικοῦ νόμου μὲ τὴν ἁπλῆν ἀναλογικήν, τὴν ὁποίαν, ὡς βλέπω σήμερον, ὑποστηρίζουν καὶ ἄλλαι πτέρυγες τῆς Βουλῆς. Εἶχον ἐπίσης εἴπει πρὸ ἑνὸς μόλις μηνὸς εἰς τὴν Βουλήν, ὅτι ἡ Κυβέρνησις Παπανδρέου παρέμενεν εἰς τὴν ἐξουσίαν μόνον διότι δὲν ὑπῆρχε διάδοχος κατάστασις. Κατὰ συνέπειαν, οὐδόλως ἐξεπλάγην ἐξ ὅσων συνέβησαν.

Συνεχίζων, εἶπεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἐξαναγκασμοῦ τοῦ κ. Παπανδρέου εἰς παραίτησιν, ἀλλὰ περὶ διαφωνίας του μετὰ τοῦ Στέμματος ὑπὸ τὸ βάρος τῶν κατηγοριῶν, αἱ ὁποῖαι διατυπώνονται εἰς τὰς βασιλικὰς ἐπιστολάς. Εἶναι φυσικόν, κατόπιν τῆς ὀξύτητος τὴν ὁποίαν προσέλαβον αἱ ἀντιθέσεις, νὰ καθίσταται δυσχερὴς ἡ ἀντικειμενικὴ κρίσις καὶ ἡ ἐξεύρεσις τῆς ἀληθείας. Ἐὰν εἰς τὴν Βουλὴν παρίστατο ὁ κ. Παπανδρέου, θὰ συνέβαλεν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῆς ἀληθείας ἐπὶ τῶν διαδραματισθέντων.

Ἡ πτῶσις τῆς Κυβερνήσεως Παπανδρέου οὔτε μὲ ἐξέπληξεν, ἀλλ' οὔτε καὶ μὲ ἐλύπησεν. Οὐδόλως, ὅμως, μὲ ἱκανοποίησεν ἡ διαδοχή. Ἡ νέα Κυβέρνησις ἔπασχεν ἀπὸ τῆς γενέσεώς της ἀπὸ σοβαρὰν ἀδυναμίαν: Τὴν ἐσφαλμένην ἀντίληψιν, ὅτι ἡ ἐξεύρεσις τῆς διαδόχου καταστάσεως ἔπρεπε νὰ προέρχεται ἐκ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Τοῦτο θὰ ἠδύνατο νὰ γίνῃ, ἐὰν ὑπῆρχεν ἡ ἔγκρισις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. ἢ ἔστω τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος τοῦ κόμματος. Πάντως, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐν ἀγνοίᾳ τούτων. Τὸ λάθος συνίσταται εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως ἀποκλειστικῶς ἐκ τῆς Ε. Κ., χωρὶς τοῦτο νὰ ἀφορᾷ τὸ ἔγκυρον ἢ τὸ μὴ ἔγκυρον τῆς δοθείσης λύσεως.

Ὁ Βασιλεύς, εἰς περίπτωσιν κρίσεως, εἶναι ἐλεύθερος νὰ καλέσῃ οἱονδήποτε εἰς τὴν ἐξουσίαν. Ἡ Κυβέρνησις ὅμως αὕτη θὰ πρέπει νὰ παρουσιασθῇ ἐντὸς δεκαπενθημέρου εἰς τὴν Βουλὴν διὰ νὰ ζητήσῃ τὴν ψῆφον τοῦ Σώματος, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ὕπαρξίς της. Συνεπῶς, ὁ Βασιλεὺς ἐνήργησε συμφώνως πρὸς τὸ Σύνταγμα, ἀναθέσας τὴν ἐντολὴν εἰς τὸν κ. Νόβαν. Δὲν ἦτο ὅμως ὑποχρεωμένος νὰ ζητήσῃ διάδοχον σχῆμα ἐκ τοῦ κόμματος τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο εἰς τὴν ἐξουσίαν.

Δὲν βελτιώνουν τὰς θέσεις των οἱ ἀποτελοῦντες τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἐπικαλούμενοι τὴν ἄγνοιαν τοῦ περιεχομένου τῶν βασιλικῶν ἐπιστολῶν ἢ τὴν ἀνυπαρξίαν δημοκρατικῆς διοικήσεως εἰς τὴν Ε. Κ. Ὁ πρωθυπουργὸς δύναται ἐπὶ ὡρισμένων θεμάτων νὰ ἐνεργήσῃ μόνος ἢ ἐν συνεργασίᾳ μὲ ὡρισμένους ἐκ τῶν ὑπουργῶν του κατὰ τὴν ἰδίαν του κρίσιν. Ὁ διαφωνῶν ὑπουργὸς ἔχει ἕνα ὅπλον, τὴν παραίτησιν, καὶ οὐδὲν ἄλλο. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ πλευρᾶς οὐσίας δὲν ἀποτελεῖ δικαιολογίαν ἡ ἔκπληξις τῶν διαμαρτυρομένων ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἀνησυχίας αἱ ὁποῖαι ἐντόνως περιγράφονται εἰς τὰς ἐπιστολάς. Καὶ πολλοὶ διερωτῶνται: Πῶς ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ ἄνδρες ἀνέμενον τὰς ἐπιστολὰς διὰ νὰ ἀνησυχήσουν, ὅταν καὶ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Φεβρουαρίου εἶχε ζητήσει, διὰ τοὺς ἰδίους λόγους, τὴν παραίτησιν τοῦ τότε πρωθυπουργοῦ;

Κατηγορῶ τὸν πρώην πρωθυπουργόν, διότι μετὰ τὴν λῆψιν ἤδη τῆς πρώτης βασιλικῆς ἐπιστολῆς, ἡ ὁποία ἦτο πρόκλησις πρὸς παραίτησιν, δὲν παρητήθη. Ἐφ' ὅσον δὲν παρητήθη, ἀνέλαβε καὶ τῶν τριῶν ἐπιστολῶν τὴν εὐθύνην.

Δὲν δύναμαι νὰ ἐννοήσω πῶς ἡ ζητοῦσα τὴν ψῆφον τῆς Βουλῆς Κυβέρνησις ἐπιμένει νὰ ὀνομάζεται Κυβέρνησις τῆς Ε. Κ. Μία Ἕνωσις Κέντρου ὑπάρχει μὲ ἀρχηγὸν τὸν Γ. Παπανδρέου, τὸν ὁποῖον ἔφερον εἰς τὴν ἐξουσίαν, ἀτυχῶς, οἱ ἀντίπαλοί του καὶ τὸν ἀπεμάκρυναν ἐξ αὐτῆς, εὐτυχῶς, οἱ φίλοι του. Μὲ ποίαν λογικὴν θὰ πρέπει νὰ ψηφίσωμεν ὑπὲρ τῆς νέας Κυβερνήσεως. Ἐπειδὴ κατελύθη ὁ ἀρχηγός των. Τώρα μόλις τὸν ἐγνώρισαν; Διότι ἀπεμάκρυναν τὸν κ. Παπανδρέου ὡς κίνδυνον τῶν συμφερόντων τοῦ τελευταίου καιροῦ; Χωρὶς ἀμφιβολίαν, τὰ ὅσα ἐγνώσθησαν δικαιολογοῦν πλήρως τὴν πτῶσιν, ἀλλὰ δὲν δικαιολογοῦν τὴν διαδοχήν. Ἡ μήπως θὰ πρέπει νὰ τὴν ψηφίσωμεν διότι ἀκολουθεῖ τὸ πρόγραμμα τῆς προηγουμένης; Τὸ κόμμα τῶν Προοδευτικῶν ὑπεστήριζεν ἐπὶ μῆνας, ὅτι ἡ πολιτικὴ τῆς προηγουμένης Κυβερνήσεως ὡδήγει τὸν τόπον κατὰ κρημνόν.

Ἂν, ἐπὶ τέλους, ἡ σημερινὴ Κυβέρνησις ἦτο πλήρως ἀνεύθυνος διὰ τὸν ΑΣΠΙΔΑ καὶ δι' ὅλα τὰ ἄλλα ἀπαίσια συναφῆ, δὲν ἦτο ὅμως ἀνεύθυνος διότι ὁ βίος κατέστη ἀβίωτος καὶ διότι ἡ Ἕνωσις τῆς Κύπρου ἀπεκλείσθη.

Ἐὰν ἔστω καὶ εἰς μετεῖχε τῆς Κυβερνήσεως, θὰ ἤρκει διὰ νὰ ἄρωμεν τὰς ἐπιφυλάξεις μας, αἱ ὁποῖαι, ὡς τονίζω, δὲν ἀφοροῦν τὰ πρόσωπα, ἀλλὰ τὴν μορφὴν τῆς Κυβερνήσεως. Ἐὰν στηριχθῇ ἡ Κυβέρνησις εἰς τὰς ψήφους τῆς ΕΡΕ καὶ τῶν Προοδευτικῶν, θὰ λέγεται Κυβέρνησις μιᾶς μερίδος τῆς Ε. Κ., ἀλλὰ θὰ εἶναι Κυβέρνησις τῆς ΕΡΕ καὶ ἡμῶν. Παρὰ ταῦτα, δὲν θὰ κυβερνῶμεν ἡμεῖς. Τοῦτο ὅμως συνιστᾷ κοινοβουλευτικὴν ἀνωμαλίαν.

Θὰ ἠδύνατο νὰ δοκιμασθοῦν ἄλλαι λύσεις, ἑκάστη τῶν ὁποίων θὰ ἠμποροῦσε νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἐπιτυχής, πάντως ὅμως ἀδιάβλητος. Ἡ ἀναζήτησις Κυβερνήσεως ἐθνικῆς συνεργασίας, πρὸς προστασίαν τῆς γαλήνης τοῦ τόπου, ἐκτόνωσιν τῆς καταστάσεως καὶ διασφάλισιν ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ τῆς διενεργείας ἐκλογῶν, εἶναι ἡ ἐνδεικνυομένη λύσις.

Οἱ Προοδευτικοὶ θὰ παράσχουν προσωρινῶς τὴν ἀνοχὴν των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διότι αὕτη ἀπετέλεσεν ἀνάσχεσιν εἰς τὸν κατήφορον ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας τῆς χώρας. Καὶ ἀκόμη διὰ τὸν βαρυσήμαντον λόγον, ὅπως ἐπιτραπῇ εἰς τὸν Ρυθμιστὴν τοῦ Πολιτεύματος μὲ ἄνεσιν καὶ εἰς ἀτμόσφαιραν μεγαλυτέρας ἠρεμίας νὰ ἐξεύρῃ τὸ ταχύτερον τὴν κυβερνητικὴν ἐκείνην λύσιν, ἡ ὁποία θὰ διασφαλίσῃ καὶ τὴν ἐθνικὴν ἑνότητα καὶ τὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν ἡσυχίαν, τῆς ὁποίας ἔχει ἐπείγουσαν ἀνάγκην ἡ Πατρίς.

Ὑπεγράφη διάταγμα διαλύσεως τῆς Βουλῆς;

ΑΘΗΝΑΙ, 3.— Τὴν νύκτα ἐκυκλοφόρησαν φῆμαι ὅτι ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε τὸ Διάταγμα διαλύσεως τῆς παρούσης συνόδου τῆς Βουλῆς μὲ ἀνοικτὴν ἡμερομηνίαν.

Λόγῳ τοῦ προκεχωρηκότητος τῆς ὥρας ἡ διάδοσις δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐξακριβωθῇ.

Ὁ κ. Μητσοτάκης ἀποκαλύπτει τὰ παρασκήνια τῆς κρίσεως

Ἀκολούθως, τὸν λόγον ἔλαβεν ὁ ὑπουργὸς τοῦ Συντονισμοῦ κ. Μητσοτάκης, ὁ ὁποῖος ἐν ἀρχῇ εἶπεν, ὅτι πρόθεσίς του εἶναι κατὰ τὴν σύντομον ὁμιλίαν του νὰ ἀναλύσῃ τὸ θέμα τοῦ ἱστορικοῦ τῆς πολιτικῆς κρίσεως καὶ τὴν θέσιν τὴν ὁποίαν λαμβάνει ἡ Κυβέρνησις ἔναντι αὐτοῦ.

Ὁ κ. Μητσοτάκης, ἐν συνεχείᾳ, ἀνέλυσε τὰ μεσολαβήσαντα γεγονότα, τὰ ὁποῖα ὡδήγησαν εἰς τὴν κρίσιν καὶ ἀκόμη τοὺς λόγους ποὺ ἠνάγκασαν τὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως νὰ μὴ μετάσχουν τῆς κοινοβουλευτικῆς ὁμάδος, διὰ νὰ μὴ ἐκτεθῇ περισσότερον τὸ κόμμα εἰς τὸν λαόν.

Εἶναι ἀνάγκη νὰ τονίσω — εἶπεν — ὅτι ὁ τέως πρωθυπουργὸς ἐβάδισεν ἐν ψυχρῷ εἰς τὴν διαφωνίαν μὲ τὸ Στέμμα, παρὰ τὴν ἀντίθετον ἀποψίν μας. Καὶ τίθεται τὸ πολιτικὸν ἐρώτημα: Διατί τὸ ἔπραξεν; Εἶχε νὰ ἐπιλέξῃ μεταξὺ δύο δρόμων: Ὁ ἕνας ἦτο νὰ ἀναλάβῃ τὰς εὐθύνας ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἑνώσεως Κέντρου καὶ νὰ δώσῃ ριζικὴν λύσιν, νὰ προβῇ δηλαδὴ εἰς εὐρύτατον ἀνασχηματισμὸν καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἐντὸς τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ κόμματος ἀδυναμίας. Ὁ ἄλλος δρόμος εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν κακῶν γεγονότων καὶ ἦτο νὰ λησμονηθοῦν αἱ ἀδυναμίαι καὶ τὰ προβλήματα μὲ τὴν ὑποβολὴν παραιτήσεως καὶ μὲ τὴν διενέργειαν νέων ἐκλογῶν. Τοῦ συνέστησα τὸν πρῶτον δρόμον.

Συνεχίζων, ὁ κ. Μητσοτάκης ἐτόνισεν ὅτι ἡ χώρα μας ἔχει διέλθει πολλὰς περιπετείας, ἀλλὰ ἡ σημερινὴ δὲν ἔχει τὸ προηγούμενόν της εἰς τὴν σύγχρονον ἱστορίαν. Μοῦ ἐνθυμίζει μέθοδον ψυχολογικοῦ πολέμου, ποὺ ἐφήρμοσαν ἄλλα συστήματα καὶ ἄλλα καθεστῶτα, ὡς ἡ ἀπὸ τηλεφώνου ἀπειλή, αἱ ὕβρεις καὶ αἱ περιφερόμεναι ὁμάδες εἰς τὰς ὁδούς, αἱ ὁποῖαι κραυγάζουν εὐγενῆ συνθήματα, ὡς «Τούμπα δολοφόνε», «Μητσοτάκη κάθαρμα» κ. ἄ. Αὐτὰ δὲν τιμοῦν τὴν ἡγεσίαν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως.

Ἐπὶ 15 ἡμέρας ὑπάρχει κάτωθι τῶν γραφείων ἐφημερίδος φιλικῆς πρὸς τὴν Ε. Κ. μόνιμος διαδήλωσις. Τὴν καταρᾶται καὶ τὴν ὑβρίζει, ἐνῷ συγχρόνως τιμᾷ τὴν ἔναντι «Αὐγήν», ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐνισχύονται οἱ «εὐγενεῖς νέοι» εἰς τὸ ἔργον των. Ξαναζοῦμε μαύρας ἡμέρας διὰ τὴν χώραν μας. Ἡ μοῖρα ἐπεφύλαξεν εἰς τὸν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΑΙΩΡΟΥΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟΝ

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΑ ΕΘΕΑΘΗΣΑΝ ΕΙΣ ΟΚΛΑΧΟΜΑ

ΟΚΛΑΧΟΜΑ ΣΙΤΥ, 3.— Τέσσαρα μυστηριώδη ἀντικείμενα ἐπεσήμαναν χθὲς στὸν οὐρανὸ τὸ ραντὰρ τῆς ἀμερικανικῆς βάσεως τοῦ Ὀκλοχόμα Σίτυ. Ὅσοι τὰ εἶδαν, πιστεύουν ὅτι εἶναι ἱπτάμενοι δίσκοι.

Τὰ ἀντικείμενα αἰωροῦντο, στὸν οὐρανὸ τῆς περιοχῆς, σὲ ὕψος 7.000 χιλιομέτρων. Στὸ Κάνσας, ἕνας ἀστυνομικὸς εἶπε: «Ὡς τώρα, δὲν ἐπίστευα στοὺς ἱπταμένους δίσκους. Χθές, ὅμως, καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλα ἄτομα, παρατηρήσαμε μυστηριώδη ἀντικείμενα στὸν οὐρανό».

Καὶ ἡ Μετεωρολογικὴ Ὑπηρεσία τοῦ Κάνσας ἀνεκοίνωσε χθὲς ὅτι ἐπεσήμανε μυστηριώδες ἀντικείμενο ποὺ αἰωρεῖτο στὸν οὐρανό, ἀρχικῶς σὲ ὕψος 7.000 χιλιομέτρων καὶ ὕστερα σὲ ὕψος 1.200 χιλιομέτρων. Ὅμοια μυστηριώδη ἀντικείμενα ἐνεφανίσθησαν καὶ στὸν οὐρανὸ τῆς Χιλῆς.

Ἐν τούτοις, οἱ ὑπηρεσίες Ἀεροπορίας τῆς Οὐάσιγκτων, ἀπαντῶντας στὶς σχετικὲς ἐκθέσεις, ἀνεκοίνωσαν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἱπταμένων δίσκων. Οἱ πρῶτες μελέτες τῶν ἐκθέσεων — λέγει ἡ ἀνακοίνωσις — δείχνει ὅτι τὰ ἀναφερθέντα ἀντικείμενα εἶναι ἀστρονομικῆς φύσεως, ἴσως ὁ πλανήτης Ζεὺς καὶ οἱ ἀστέρες Ρίγκελ, Καπέλλα, Μπελτεζὲ ἢ Ἀλντεμπαράν, ποὺ ἦταν ὁρατοὶ στὸ στερέωμα τὴν στιγμὴ ποὺ τὰ ἀντελήφθησαν.

ΕΡΧΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΝΑΚΡΙΣΙΝ

ΣΥΝΤΑΡΑΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ "ΑΣΠΙΔΑ,,
Ο κ. ΑΝΔΡ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΙΘΥΝΩΝ ΝΟΥΣ
«Μὴ φοβεῖσθε! Ἐγὼ εἶμαι μαζί σας!»

ΑΘΗΝΑΙ, 3.— Τὴν πρωΐαν ἐδόθη εἰς τὴν δημοσιότητα ἡ γνωμοδότησις τοῦ Πρωτοβαθμίου Ἀνακριτικοῦ Συμβουλίου ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος τῆς ἀποτάξεως τῶν ἐνεχομένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. 10 λοχαγῶν. Ἀποσπάσματα τῆς γνωμοδοτήσεως δημοσιεύομεν κατωτέρω:

α) Σκοπὸς τῆς ὀργανώσεως Α.Σ.Π.Ι.Δ.Α. ἦτο ἡ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀτομικῶν συμφερόντων τῶν μελῶν διὰ τῆς προωθήσεως τῶν μεμνημένων ἀξιωματικῶν εἰς ἐπικαίρους καὶ σημαινούσας θέσεις. Πέραν αὐτοῦ, ἐπεδίωκε σκοποὺς πέραν τῶν ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν νόμων καὶ κανονισμῶν καὶ τοῦ στρατιωτικοῦ καθήκοντος διαγραφομένους. Πρὸς τοῦτο ἐμυήθησαν, ὁμώσαντες ἰδιαίτερον ὅρκον, τυφλὴν ὑπακοὴν πρὸς ἐνδεχομένην δράσιν εἰς τὴν ὀργάνωσιν ταύτην, κατὰ παράβασιν τοῦ δοθέντος ὑπ' αὐτῶν νομίμου ὅρκου.

β) Ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ λοχαγοῦ Μηχανικοῦ Γ. Δαμηλάκου: «Εἰς μίαν ἀπὸ τὰς συζητήσεις μου μὲ τὸν λοχαγὸν Μπουλοῦκον μὲ ἐπετίμησε διότι ἠπείλησα νὰ διαγραφῶ ἀπὸ τὴν ΑΣΠΙΔΑ καὶ μοῦ ἐπανέλαβεν ὅτι οἱ ὅρκοι εἶναι θαμμένοι ἐκτὸς Ἀθηνῶν εἰς ἕνα κτῆμα φίλου του, ὅτι ἔχουν ὑπογραφῆ ἀπὸ 250—300 πρόσωπα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ἀπὸ δύο ὑπουργοὺς καὶ τρεῖς βουλευτὰς ὡς καὶ ἀπὸ πολλοὺς ἀνωτέρους καὶ ἀνωτάτους ἀξιωματικούς.

Εἰς ἄλλην συνάντησίν μας καὶ πρὸ ἐπιμονῆς μου νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃ τὸ χαρτί μοῦ ἐδήλωσεν ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ πάῃ στὸ κρυφὸ μέρος καὶ ὅτι εἶμαι ὑποχρεωμένος νὰ ὑπακούσω στὶς διαταγὲς τῆς Ὀργανώσεως καὶ στὸν ὅρκον της. Τὴν Κυριακὴν 6 Ἰουνίου μαζὶ μὲ τὸν λοχαγὸ Κ[illegible] πήγαμε στὸ σπίτι τοῦ λοχαγοῦ Μπουλούκου ὅπου ὁ τελευταῖος μᾶς ἀνέφερεν ὅτι εἶχε συνάντησιν μὲ τὸν Ἀνδρέα ἐπὶ 2ωρον εἰς τὰ Νταμάρια τῆς Φιλοθέης ἐντὸς τοῦ αὐτοκινήτου καὶ μᾶς διεβεβαίωσεν ὅτι δὲν πρέπει νὰ φοβούμεθα τίποτε διότι καὶ ἂν μᾶς διώξουν ἀπὸ τὸ στρατό, μᾶς εἶχε ἐξασφαλίσει ὁ Ἀνδρέας θέσεις μόνιμες μὲ μισθὸν 10.000 δραχ. Ἐπίσης εἰς ἄλλην συνάντησίν μας ὁ Ἀνδρέας μοῦ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ παρέμβῃ, εἰς ὑψηλὰ πρόσωπα διὰ νὰ ἐπιτύχῃ τὴν φοίτησίν μου εἰς τὴν ΣΤΕΑΜ, ἔστω καὶ ἐὰν ἐτέλουν ὑπὸ προφυλάκισιν.

γ) Ἐκ τῆς καταθέσεως τοῦ λοχαγοῦ πεζικοῦ Θ. Μακρίδη «ἄλλην ἡμέραν ὁ Μπουλοῦκος μὲ ἐπλησίασε καὶ μοῦ εἶπεν ὅτι τὰ ἐθνικὰ καὶ οἰκονομικὰ ζητήματα τῆς Ἑλλάδος καὶ τὸ Κυπριακὸν μόνον ὁ Ἀνδρέας Παπανδρέου τὰ κατέχει καὶ δι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς».

Εἰς ἄλλον σημεῖον ὁ Θ. Μακρίδης ἀναφέρει «Συνήντησα τὸν λοχαγὸν Πανοῦτσον κατὰ τὴν ἀνάκρισιν τοῦ ταξιάρχου Κόλλια. Καὶ μοῦ εἶπε: «Μὴ φοβᾶσαι, ἀφοῦ δὲν ἔχουν στοιχεῖα δὲν ἠμποροῦν νὰ μᾶς κάμουν τίποτε». Κατὰ τὴν συνάντησίν μου μὲ τὸν ὑπολοχαγὸ Σταυρόπουλον, παρουσίᾳ καὶ τοῦ Μπουλούκου, ὁ δεύτερος μοῦ εἶπε: «Δικό μας παιδὶ εἶναι. Νὰ τοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη». Διὰ τὸν λοχαγὸν Μπουλοῦκον διάχυτος εἶναι ἡ γνώμη ὅτι κάποιος ἰσχυρὸς τὸν εἶχε στείλει ἐκεῖ, διότι ὅλοι τοῦ ἔδιδον μεγάλην σημασίαν καὶ ὅ,τι ζητοῦσε γινόταν».

Ὁ λοχαγὸς Μπουλοῦκος ἠρνήθη νὰ ἀπολογηθῇ καὶ ἀνεφέρθη εἰς ὑποβληθὲν ὑπόμνημά του εἰς τὸ ὁποῖον ἐκθέτει τοὺς λόγους.

Ἀναφέρεται ἐπίσης ὅτι οἱ παραπεμπόμενοι ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου ἀξιωματικοὶ ἐγένοντο πρόξενοι ἀναταραχῆς εἰς τὸ στράτευμα καὶ δημιουργίας βαρειῶν ἀνησυχιῶν περὶ τῆς ἐπικρατούσης ἐν αὐτῷ πειθαρχίας καὶ τάξεως, πράξεις αἵτινες σκοποῦν βαρέα πταίσματα περὶ τὴν ὑπηρεσίαν καὶ τὴν πειθαρχίαν καὶ παραπτώματα ἀφορῶντα τὴν στρατιωτικὴν τιμήν.

ΗΡΧΙΣΕ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΝΕΑΝ ΥΟΡΚΗΝ Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Τουρκικαὶ προκλήσεις στὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας
Ἐπίθεσις κατὰ τῶν Κυπρίων

Ο κ. ΚΥΠΡΙΑΝΟΥ ΥΠΕΓΡΑΜΜΙΣΕ ΤΗΝ ΘΕΣΙΝ ΠΕΡΙ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΕΩΣ Τ